

HISTORIEN OM SAMIRA

Mitt navn er Samira. Jeg er en 9 år gammel kristen jente som bor i et land i Sentral-Asia. Jeg kan ikke fortelle hva landet vårt heter, men det er veldig få kristne her, og vi blir ofte behandlet dårlig på grunn av det vi tror på. For eksempel er det vanskelig å finne et sted å bo, fordi ingen vil leie ut bolig til de som tror på Jesus. Folk liker ikke å bo ved siden av kristne. Våre venner har fortalt at da naboene deres fant ut at de er kristne, kom de og tømte ut søppelbøtter foran dørene deres hver morgen for å vise dem at de ikke var velkommen. Foreldrene mine har hatt vansker med å finne jobb, selv om de er velutdannede. Morfaren min, som jeg er veldig glad i, er en veldig flink arkeolog. Han har deltatt på mange viktige arkeologiske utgravinger og hjulpet til å finne skatter som er utstilt på museum, der de er med på å fortelle vårt lands historie. Men, han får ikke lov til selv å jobbe på dette museet fordi han er kristen.

Mamma og pappa har lært oss at vi må være veldig forsiktige når vi skal be, lese bibelen eller feire gudstjeneste. Og vi har ingen kirke å gå til, så gudstjenester feirer vi i vårt eget hjem. Når som helst kan det komme politimenn på døra, og hvis de oppdager at vi har bibler i huset eller at vi feirer gudstjeneste, kan mamma og pappa havne i trøbbel. Derfor gjemmer vi biblene våre, og når vi samles for å ha gudstjeneste, later vi som det er en bursdagsfest eller en annen feiring.

Det er vondt å føle at man er mindre verdt på grunn av sin tro. Jeg har alltid drømt om å vise at kristne er like flinke og viktige som alle andre. Og nå har faktisk drømmen blitt oppfylt! Jeg elsker å danse i fritiden min, og i år fikk jeg mulighet til å delta på en nettbasert konkurranse for dansere som danser folkedans. Disse danserne kommer fra hele Asia. Jeg danset så godt jeg kunne, og når resultatene ble kjent fikk jeg vite at jeg hadde vunnet! Nå har jeg blitt invitert til å delta på en enda større internasjonal dansekonkurranse. Jeg er så glad for at jeg har fått denne muligheten til å kunne vise frem hva jeg kan. At jeg som kristen, kan få vise frem at jeg er like god som alle andre, selv om min tro er annerledes.

Jeg håper dere kan være med og be for meg, familien min og andre familier i Sentra-Asia som opplever store vanskeligheter fordi vi er kristne.